

*Et godt
sted å være*

Pittoresk BOLYKKE

I et pittoresk og brosteinslagt smau i fjellsiden finnes dette lille hvitmaltte Bergenshuset. Gammelt på utsiden, moderne på innsiden – og så sjarmerende at gleden ved å bo her øker både livskvaliteten og livsgleden.

TEKST: ANNE MARIT HJELME
FOTO: TOM BERGER/INVISO

Fra stuen i tredje etasje kan en se utover byens tak, andre smau i sentrum og det majestetiske fjellet Løvstakken i det fjerne.

Vis meg hvor du bor, og jeg skal fortelle deg hvem du er. Sies det. I så fall kan jeg som eier av dette historiske huset i Bergen, kalles både kreativ, urban og aktiv – og aldri så lite romantisk.

Hus for hjertet

For hus som dette appellerer mer til hjertet, enn til hodet. De spiller på et følelsesregister, mer enn rasjonalitet. Her er nytelse og nostalgi paret opp med moderne komfort og ekstravaganse - pirrende for alle sanser. Hus som dette har noe udefinerbart ved seg, noe tidløst og vakkert. Gjennom nesten 150 år har det stått her og vært vitne til byens utvikling. Huset ulike type mennesker, i alle samfunnslag. I dag er det trendsetterne og de urbane akademikerne som lar seg forhekse av nrområdet. Som tiltrekkes av de mulighetene som nærheten til fjellet og byen gir. Det er mennesker som velger en bevisst livsstil, som liker et pulserende byrom med kafeer og butikker – men som også trenger å trekke seg tilbake til de rolige fjellveiene.

Atmosfære

Det er lite – og det er trangt. Bare 84 kvadratmeter over tre etasjer. Med et lite loft i tillegg.

Et ekte bergenshus fra 1870-tallet med mange upraktiske løsninger. Ingen boder. Bratte, smale trapper som snor seg gjennom etasjene. Skeive vegger. Rommene er også små og vanskelig å innrede. Men som eier av boligen er jeg forelsket. Både i husets atmosfære og dets begrensninger. For hus som dette har sjel, de lever. Det er akkurat som om en aldri er alene, selv i aleneheten. Knirkingen fra treverket lager nesten uhørlige lyder. Dunkingen i veggene fra nabohuset som står tett-i-tett, bryter tidvis stillheten. Lyden av byen utenfor; av stilletthæler mot brostein i det trange smauet. Toner fra gatemusikanter og bykonserter. Biler som fløyter i det fjerne. Da får det heller være sånn at sykkelkelen må stå i gangen, og peisveden lagres på de underligste steder. Det er et bevisst bovalg.

Historisk byvandring

Huset har vært gjenstand for flere runder med oppussing, der romdelingen er blitt endret. Vinduer tettet igjen, kvadratmeter lagt til og trær blitt plantet. Det er et hus fullt av historie. Ingen maling eller parkett kan viske den ut, den sitter i veggene. Som stille vitnesbyrd om andre tider. Tilbake til 1800-tallet da hele området var bebodd av pengesterke kjøpmenn. Til tider da

«Det godt å kunne trekke seg tilbake til et stille smau, og kjenne på roen og hvilepulsen.»

Hele huset er rehabilitert og hvitmalt på innsiden. Store vindusflater sørger for godt lys i stuen i tredje etasje – som også har et takvindu.

Soverommet i tredje etasje er lyst og trivelig med store vinduer som vender inn mot en bakgård.

OPPE: Kjøkkenet er relativt nytt og i helglanset hvit utførelse. De tykke eikebenkeplatene tar opp farger fra eikegulvet, og gir en fin kontrast til det hvite. Gasskomfyr og stekeovn med integrert mikrobølgeovn i rustfritt stål.

I MIDTEN: Badet ble renoverert på midten av 2000-tallet og er delikat med hvite og asurbå mosaikkfliser.

NEDERST: Det gamle bergenshuset ligger i et brosteinslagt smau med bare hvit trehusbebyggelse, bugnende blomsterkrukker og mye sjarm.

folk ble halshugget i smauet. Hver sommer valfarter tusenvis av turister på byvandring gjennom det historiske smauområdet. De fascineres av den hvite trehusbebyggelsen, av de små blomsterpottene som pryder inngangspartiene og den flotte brosteinen. De lever seg inn i fortellingene om området, og smiler når de passerer. Det er en estetisk nytelse til å bli glad av.

Moderne inside

Besøket i dette Bergenshuset starter i første etasje, i en hyggelig flisebelagt gang med dører inn til husets eneste bad og et lite soverom. Husets opprinnelige trapp er beholdt, og malt i helhvitt glanset gulvmaling. Den er bratt, men setter «tonen» i huset og ønsker velkommen med flotte utskårne gelendere og korte trappepenn. I andre etasje er det et nytt og helglanset hvitt kjøkken, med skap opp til taket, slik det også var vanlig tidligere.

I taket er det satt inn et takvindu for å gi mer lys i rommet. Som i gamle dager foregår matlagingen på gass, og den moderne gasskomfyren er med på å gi kjøkkenet et eksklusivt preg. I forlengelsen av kjøkkenet er det en stor spisestue/allrom med sofalounge og peis. En moderne lysekroner gir denne etasjen karakter.

Ro og hvilepuls

Om trappen til andre etasje er bratt, er trappen videre oppover enda brattere. Den snør seg elegant i en sving, og lyses opp av et takvindu i tredje etasje. På dette planet finnes husets største soverom, og stue med en lekker biopeis. De gamle tregulvene er beholdt, og står i fin kontrast til de hvite minimalistiske veggene. Store gamle vinduer - med utsikt til byens tak - gir nærhet til byrommet. Fra denne etasjen kan en også se opp på en lukket hems/loft, med soveplass til gjester. Her er også husets eneste bodplass.

På varme sommerdager brukes uterommet i smauet til prat og vindriking sammen med gode naboer. Når en bor i byen som dette, er boformen også en livsstil. Mye av tiden tilbringes ute i byrommet, sammen med mennesker og byens puls. Derfor er det godt å kunne trekke seg tilbake til et stille smau, og kjenne på roen og hvilepulsen. Og enda bedre, å ha nøkkel til et hus med en fredfull sjel. □

